

TOKOYO

(Saga från Japan)

För länge, länge sedan levde det en kejsare som plötsligt drabbades av en konstig sjukdom. Han blev svag och orkade knappt resa sig ur sängen. Följden blev att hans humör alltid var dåligt och han beskyllde sina närmaste medhjälpare för allt dåligt som hände i hans rike. En dag blev han rasande på den ädle samurajen Oribe Shima för att denne råkat bli något försenad till ett möte. Oribe fick ett hårt straff. Han blev förvisad till de fattiga och ödsliga Oki-öarna, där han bara kunde livnära sig på fiske.

Oribe Shima hade bara ett barn, en dotter som arbetade som ostronplockare i deras hemby. Hon hette Tokoyo och var inte rädd för någonting. Dit ingen vågade dyka i djupet plockade Tokoyo sina ostron och öppnade dem med sin vassa ostronkniv. Snart nåddes byn av nyheten att hennes far blivit förvisad till Oki-öarna och Tokoyo gav sig genast av för att hitta Oribe. Men det var ju inte lätt att veta på vilken ö han hade tvingats ge sig av till. Hon fick låna en liten båt och reste runt på egen hand mellan öarna, men ingenstans hade någon hört talas om samurajen Oribe Shima. Till slut kom hon till en ö som hade en liten helgedom i en klippa vid vattnet. Hon var både hungrig och trött, och kurade ihop sig inne i helgedomen för att vila lite.

Hon väcktes ur sin sömn av fotsteg som närmade sig. Tokoyo gömde sig bakom en sten så att hon osedd kunde spionera på dem som kom gående. Det var en präst och en ung flicka. Flickan knäböjde framför helgedomen och prästen läste böner och klappade med händerna över hennes huvud. Sedan tog prästen tag i flickan och började släpa ned henne mot vattnet. Då hoppade Tokoyo fram och knuffade iväg prästen. "Vad gör du, din galning?" undrade hon. "Tänker du dränka flickan, eller?" "Jag måste kasta henne i havet", förklarade prästen. "Utanför vår ö lever en ond havsgud. Om vi inte varje år offerar ett av våra barn till honom kommer han att dränka alla fiskebåtarna och sänka ön." "Låt då mig få ta hennes plats", bad Tokoyo. "Jag är inte rädd för er havsgud och skulle jag duka under i djupet spelar det ingen roll, ty min far har försvunnit och mitt liv är bara fyllt av sorg."

Tokoyo tog på sig flickans vita offerkläder och blev välsignad av prästen. Sedan tog hon sin vassa ostronkniv mellan tänderna och dök ner i havet. Det blev mörkare ju längre ner hon kom, men hon kunde ändå se vad som fanns på botten. Till Tokoyos förvåning hittade hon en trästaty av kejsaren. Ja, just densamme som förvisat hennes far. Först tänkte Tokoyo sätta kniven i kejsaren, eftersom hon var så arg på honom. Sedan ändrade hon sig och tänkte att det var ju inte konstnärens fel, han som gjort statyn.

I stället tog hon statyn på ryggen och band fast den med ett skärp. Nu började hon få slut på luft och hon måste återvända till ytan.

Men på vägen upp mot ljuset stoppades hon av en mörk skugga som reste sig i hennes väg. Det var den onde havsguden, fasantrollad att skåda. Han hade ett stort huvud med stirrande ögon och en fjällig kropp med tusentals ben. Odjuret blåste ut ett blodrött moln kring Tokoyo och hon blev alldeles yr. Men hon hade kvar sin ostronkniv och denna stack hon rakt genom molnet och in i havsgudens ena öga och in i hans huvud.

Med detta hugg dödade hon monstret och det började sjunka mot botten. Med sina sista krafter grep Tokoyo om odjurets huvud och skar av det med sin vassa kniv, sedan satte hon fart mot ytan.

Prästen väntade kvar på stranden och blev förvånad när han såg Tokoyo komma upp ur vattnet med en staty på ryggen. Men sedan fick han syn på havsgudens huvud som hon hade i sina händer. Prästen bar iland Tokoyo och sprang efter byborna på ön, så att de själva kunde se undret som skett. När Tokoyo dödade havsguden räddade hon alla på ön, men en annan konstig sak hände också. Så fort statyn av kejsaren sattes ner på stranden blev den riktige kejsaren genast frisk. På den lilla fiskareön hyllades Tokoyo som en hjälte och nyheten om hennes bragd spred sig ända till kejsarens öron. När han fick höra talas om trästatyn från havsbotten förstod han att den onde havsguden förtrollat honom på något sätt och att Tokoyo gjort honom frisk. Genast upphävde kejsaren Oribe Shimas förvisning och bjöd in både honom och hans dotter till hovet. Det visade sig att Oribe bodde på just den ö som Tokoyo nu räddat och tillsammans reste de till kejsarens palats, där de levde i trygghet och lycka. Utom en dag i veckan då Tokoyo inte kunde hålla sig längre utan måste besöka havet och ge sig ut på ostronjakt igen.

SLUT!